

правової частини) у розробці ефективного адміністративно-правового механізму реалізації державної політики у ПЕС України, що підтверджується також і необхідністю виконання Україною вимог Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, приєднання до якого відбулося у 2010 році.

Одержано 12.10.2017

УДК 342.721

Олена Сергіївна УСТИМЕНКО,

старший викладач кафедри конституційного

і міжнародного права факультету № 4

Харківського національного університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук;

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-5169-0123>

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ В МЕХАНІЗМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА

Сучасний період розвитку нашої держави характеризується проведенням реформ, що мають на меті вирішення проблем політичного, економічного та культурного характеру. Проте, незважаючи на позитивні здобутки реформування в Україні, необхідно відмітити, що пріоритетною теоретичною та практичною не вирішеною проблемою сьогодення залишається забезпечення прав та свобод людини і громадянина.

Відповідно до ст. 3 Конституції України: «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави». Однак, законодавче закріплення у Конституції та проголошення ратифікованих міжнародних договорів у галузі прав людини частиною національного законодавства України є недостатнім для розбудови та функціонування нашої держави. Таким чином, у сучасному суспільстві має існувати діючий механізм захисту прав і свобод людини і громадянина, тобто можливості здійснення громадянами певних вчинків щодо захисту власних прав і свобод, а також система органів, які захищають і забезпечують ці права і свободи.

В Україні механізм забезпечення прав та свобод людини і громадянина реалізується крізь діяльність Уповноваженого

Верховної Ради України з прав людини; Комітету Верховної Ради України з прав людини, національних меншин та міжнаціональних відносин, інших комітетів Верховної Ради України в частині діяльності по забезпеченню та захисту прав людини; Генеральної прокуратури України; інституту адвокатури; Міністерства внутрішніх справ України; Міністерства юстиції України; інших центральних органів виконавчої влади; міжнародних та національних правозахисних організацій; науково-дослідних установ; засобів масової інформації тощо. На жаль, правові інститути, діяльність яких спрямована на захист прав та свобод людини і громадянина, діють недостатньо ефективно та окремі складові механізму захисту прав людини потребують удосконалення.

На наш погляд, здійснення заходів щодо забезпечення прав та свобод людини і громадянина в Україні значною мірою залежить від якісної реалізації правоохоронної функції у державі, зокрема ефективної діяльності Національної поліції України, як центрального органу виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Крім того, одним із основних завдань Національної поліції України є саме охорона прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави.

Слід також звернути увагу на те, що повага, підтримка та захист прав і свобод людини і громадянина у діяльності Національної поліції України, ефективне функціонування її у механізмі забезпечення прав та свобод залежать від рівня дотримання поліцейськими принципів законності та верховенства права, службової дисципліни, взаємодії з суспільством на засадах партнерства, та призводять до таких позитивних наслідків, як: зміцнення довіри і співпраці між різними категоріями населення, позитивний вплив на суспільну свідомість та формування поваги до закону, підтримка своєї професійної діяльності з боку різних інститутів громадянського суспільства, та, передусім, підвищення авторитету та престижу працівників поліції в Україні.

Діяльність Національної поліції України у механізмі забезпечення прав і свобод людини і громадянина важко переоцінити, адже саме працівники поліції обслуговують фактичне використання людиною своїх прав і свобод. Завдання, засоби та процедури їх реалізації стосуються майже усіх верств населення України. Національна поліція України відповідно до різноманіття покладених на неї завдань та обсягом регулятивних, попереджувальних, контрольних та інших функцій, є найближчим до населення інструментом

державної влади, таким чином, вона виступає й одним з найважливіших та найефективніших елементів механізму забезпечення прав і свобод людини і громадянина в Україні.

Одержано 12.10.2017

УДК 342.738(477)

Наталія Олександрівна ФІЛІПСЬКА,

викладач кафедри конституційного

і міжнародного права факультету № 4

Харківського національного університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук;

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-9558-9422>

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА ЛЮДИНИ НА ПРИВАТНІСТЬ У КІБЕРПРОСТОРІ ЯК ОДИН ІЗ НАПРЯМІВ ПРАВООХОРОННОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ

Тенденція глобалізації, пов'язана із швидким розвитком технологій, має надзвичайно тісний зв'язок із використанням глобальної мережі Інтернет. Щоденне використання інформаційних технологій та високотехнологічних пристроїв у повсякденному житті сприяє як оптимізації роботи організацій, підприємств та установ, так і забезпечує безперешкодний та швидкий доступ до корисної інформації користувачам. В той же час ці технології, використані неправомірно, можуть бути загрозою для тієї інформації, що охороняється законом. Це, в свою чергу, тягне за собою виникнення порівняно нової проблеми для людства загалом та кожної держави зокрема – проблеми забезпечення та дотримання права на приватність та захист в кіберпросторі як персональних даних, так і корпоративної інформації.

З огляду на сучасність та на певні зміни, які відбулися у світі протягом останніх 50–60 років, поняття приватності невід'ємно пов'язане і з правом на таємність та нерозголошення приватної інформації, а також із захистом від незаконного збору та використання її у будь-яких цілях. Розглядаючи поняття «право на приватність», слід зазначити, що воно виникло та було закріплене ще у 1950 році в одному із основних міжнародних документів у галузі прав людини – Конвенції ООН про захист прав людини і основоположних свобод у статті 8 «Право на повагу до приватного і сімейного життя».